

UZASADNIENIE

M. K. wniósł 23.02.2021r. do Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim o ustalenie u niego miejsca pobytu jego małoletniego syna P. K. ur. (...) oraz o udzielenie zabezpieczenia (syg. akt III Nsm 97 /21).

M. M. (1) także wniosła 26.02.2021 r. do tego samego sądu o ustalenie u niej miejsca pobytu syna i udzielenie zabezpieczenia (syg. akt III Nsm 110/21). Wniosła także o pozbawienie władzy rodzicielskiej M. K. nad małoletnim P. i zakazanie ojcu na czas trwania postępowania osobistej styczności z synem (syg. akt III Nsm 122/21). Sprawy połączone zostały do wspólnego rozpoznania, a następnie przekazane postanowieniem z dnia 5.05.2021r. do tutejszego Sądu dla m.st. Warszawy w Warszawie.

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2021 r. dopuszczony został dowód z opinii biegłego lekarza psychiatry oraz biegłego psychologa terapeuty do spraw uzależnień celem zbadania stanu zdrowia psychicznego M. K. ustalenia czy wykazuje zaburzenia emocji, osobowości, choroby, przejawy uzależnienia (jeżeli tak to od czego), i ustalenia czy jest zdolny do prawidłowej i odpowiedzialnej opieki nad małoletnim synem P. K., czy zabierając dziecko od matki używał przemocy i działał na szkodę dziecka, czy nie stosuje wobec dziecka przemocy psychicznej i fizycznej. M. K. nie stawiał się na wyznaczone badania, pomimo tego, że wiedział o terminie i miejscu badania (15.09.2021r.) oraz deklarował, że się na stawi (k.182 protokół rozprawy z dnia 3.08.2021r.). Nie stawiał się także na kolejny termin badań 8.11.2021r. (k.245, 250).

Po pierwszej rozprawie w dniu 3.08.2021r. sąd postanowił sprawę niniejszą prowadzić z urzędu jako o pozbawienie władzy rodzicielskiej M. K. i ograniczenie władzy rodzicielskiej M. M. (1) nad małoletnim P. K. ur. (...) Zarządził nadto z urzędu wgląd w wychowanie małoletniego P. K. poprzez nadzór kuratora sądowego. Na czas trwania postępowania ustalono, że miejsce pobytu małoletniego P. K. jest w każdorazowym miejscu zamieszkania matki M. M. (1). W pozostałym zakresie wnioski stron o zabezpieczenie zostały oddalone, strony skierowano na mediacje do Fundacji (...) celem uzgodnienia dalszych form sprawowania opieki przez każde z rodziców nad ich małoletnim synem P. K.. Postępowanie mediacyjne zostało zakończone z uwagi na nieprzystąpienie stron do mediacji (k.286). M. M. (1) oświadczyła, iż ona chciała przystąpić do mediacji, jednak nie było odzewu ze strony M. K..

M. M. (1) na początku kwietnia 2021 roku wystąpiła z wnioskiem o wydanie małoletniego syna P. K. w trybie Konwencji haskiej dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, ale sprawa ta nie została dotychczas rozstrzygnięta. W dniu 12.08.2021r. wniosek został dopiero przekazany z Ministerstwa Sprawiedliwości do organu centralnego w B. (k.282).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

Małoletni P. K. urodził się (...) w B. (...), gdzie mieszkali wtedy jego rodzice M. K. i M. M. (1). Byli ze sobą w nieformalnym związku, rozstali się w 2017r. M. M. (1) podnosiła, że przyczyną rozstania było nadużywanie alkoholu przez M. K., jego gorszące zachowanie pod wpływem alkoholu, które wywoływało u niej stres i strach oraz konieczność odbycia przez niego kary pozbawienia wolności w Polsce. Po rozstaniu z M. K. M. M. (1) wróciła do Polski. W 2019r. zawarła związek małżeński z E. M., obecnie mieszkają razem w B., w wynajmowanym w domu jednorodzinnym, rodzina ma dobre warunki mieszkaniowe.

M. M. (1) ma 32 lata, średnie wykształcenie – technik rolnik. Ma trzech synów : K. D. ur.(...) (14 lat), P. K. (5 lat) i M. M. (2) ur. (...) (1 rok i 3 miesiące). Małoletni P. K. uczęszczał do przedszkola (...) w B.. Kurator sądowy nie miał żadnych zastrzeżeń do M. M. (1) (k.216, 282 sprawozdania z nadzoru).

Przed Sądem Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim toczyło się w 2020r. postępowanie w sprawie syg. akt III Nsm 184 / 20, w którym w drodze ugody w dniu 29.07.2020r. ustalone zostały kontakty M. K. z jego małoletnim synem P. K. codziennie telefonicznie, za pośrednictwem M. lub WatsAppa w godzinach 18-19. M. K. zobowiązał się ponadto do

odbierania syna i odprowadzania syna do miejsca zamieszkania u matki po zakończonych kontaktach poza miejscem zamieszkania dziecka w następujących okresach :

- a) w wakacje od trzeciej soboty lipca (g.17.00) do soboty po upływie dwóch tygodni (g. 19.00),
- b) od 31.10. 2020r. (g.17.00) do 7.11.2020r. (g.19),
- c) od 30.10.2021r.(g.17) do 6.11.2021r.(g.19),
- d) w weekend przypadający bezpośrednio przed świętem 1 listopada od piątku od godziny 17 do niedzieli do godziny 19 – poczynając od 2022 r. ,
- e) w okresie Bożego Narodzenia w latach parzystych do 27 grudnia od godziny 12 do 3 stycznia do godziny 19,
- f) w okresie Bożego Narodzenia w latach nieparzystych do 24 grudnia od godziny 12 do 31 grudnia do godziny 19,
- g) w okresie Ś. Wielkanocnych w latach parzystych od pierwszego wtorku po świętach od godziny 12 do kolejnego wtorku do godziny 19 o do czasu kiedy dziecko nie chodzi do szkoły,
- h) w okresie Ś. Wielkanocnych w latach nieparzystych od Wielkiej Soboty do godziny 12 do kolejnej soboty do godziny 19 – do czasu kiedy dziecko nie chodzi do szkoły, a od czasu rozpoczęcia szkoły do wtorku po świętach do godziny 19 (karta 71 akt III Nsm 184/20)

M. K. ma 44 lata, jest kawalerem, z wykształcenia jest stolarzem. Był karany za handel narkotykami, kradzieże, odbywał 7 lat kary pozbawienia wolności. Jest zameldowany w O., ale tam nie mieszka. Nie było możliwe przeprowadzenie przez kuratora sądowego wywiadu w miejscu jego pobytu w Polsce (k.122). M. K. przebywa na stałe w B., gdzie pracuje jako hydraulik. M. K. do Polski przyjeżdżał autem w odwiedziny do rodziny i do syna. W dniu 16 lutego 2021r. M. K. zabrał samochodem małoletniego P. K. od matki pod pretekstem wizyty z dzieckiem u stomatologa w B.. Miał oddać dziecko matce 19 lutego 2021r. W dniu 18 lutego 2021r. w rozmowie telefonicznej z matką powiedział jednak, że syn jest zaniedbany i nie odda go matce, że ta będzie go oglądać tylko na zdjęciach. Bez dowodu małoletniego, bez paszportu i bez zgody matki wywiózł syna z Polski do B.. M. M. (1) w dniu 20 lutego 2021r. powiadomiła Komisariat Policji w B. o uprowadzeniu dziecka. M. K. skontaktował się telefonicznie z tym Komisariatem Policji, twierdząc, że syn jest pod jego opiekę z uwagi to, iż dziecko poskarżyło się, że obecny partner matki krzyczy na niego i dziecko boi się wracać pod opiekę matki. (k.168 informacja z KP w B., k. 3 notatka urzędowa Policji akta dołączonych I. N. 66/21). M. K. z małoletnim P. poszukiwani byli przez Policję w O. pod adresami ul. (...) oraz ul. (...). F. N. 7 D, gdzie ich nie zastano (k.13,15 akt III Nmo 66/21). Funkcjonariusze Komisariatu Policji kontaktowali się telefonicznie 17.03.2021r. z M. K., który oświadczył, że przebywa z synem w B. pod adresem R. P. M. 46 1090 J. B.. M. K. przyznał też, że zablokował kontakty matki na M. i nie odbierał od niej telefonów, ponieważ jak twierdzi wyzywała go i obrażała (k.25 akt III Nmo 66/21 notatka urzędowa Policji). M. K. przyznał, że bez zgody matki zabrał syna do B.. Stwierdzi, że zrobił to ze względu na dobro dziecka, ponieważ partner matki wyzywał się na nim i dawał mu kary. Twierdził też, że wcześniej miał utrudniane przez matkę kontakty z synem. Na rozprawie w dniu 3.08.2021r., oświadczył, że dobrowolnie nie odda dziecka, ale jeśli będzie taki wyrok to odwiedzie dziecko. Wcześniej - w lipcu 2021 roku był z synem przez 3 tygodnie w Polsce, ale nie powiadomił o tym matki dziecka i nie umożliwił się jej nawet rozmowy ani spotkania się z synem. Matka nie widziała syna przez 3 miesiące. W B. dziecko w czasie pracy ojca przebywa prawdopodobnie pod opieką ciotki ojca D. G., która mieszka z M. K.. M. M. (1) ma zastrzeżenia do tej osoby, która prawdopodobnie leczyła się psychiatrycznie i nie jest w stanie opiekować się na stałe dzieckiem. Małoletni P. K. będąc pod opieką ojca nie poszedł we wrześniu 2021r. do przedszkola, mimo że powinien. Ojciec nie oddał syna matce mimo wydania postanowienia zabezpieczającego z dnia 3.08.2021 r. w którym ustalono, że miejsce pobytu małoletniego P. K. jest w każdorazowym miejscu zamieszkania matki M. M. (1). Na rozprawie w dniu 28 września w której M. K. uczestniczył zdalnie oświadczył, że nie myśli syna oddać matce i świadomie nie podporządkował się decyzji sądu ustalającej w trybie zabezpieczania miejsce zamieszkania dziecka u matki. Świadkowie D. W. i B. K. (siostry uczestniczki) w swoich zeznaniach stwierdziły, że nie miały zastrzeżeń do opieki M. M. (1) nad dziećmi, natomiast

M. K. miał problemy z alkoholem i narkotykami. W czasie, kiedy opiekował się synem pozwalał mu na wszystko, nie pilnował go kiedy ma chodzić spać, nie przywiązywał wagi do nauki, twierdził że dziecko nie musi chodzić do przedszkola. Kupił synowi konsolę, pozwalał bez limitu korzystać dziecku z elektroniki. Przesłuchiwany jako świadek E. M. stwierdził, że gdy była interwencja Policji w 2020r., M. K. był pod wpływem alkoholu, oraz że pod wpływem alkoholu M. K. stawał się agresywny.

W ramach prowadzonego nadzoru kurator sądowym nie mógł skontaktować się telefonicznie z M. K., aby ustalić i sprawdzić jak wygląda sytuacja dziecka (k.235 notatka urzędowa kuratora, k. 282 sprawozdanie z nadzoru kuratora społecznego K. R. z Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim). Kurator wniósł o uchylenie nadzoru (k.284)

M. M. (1) przesłuchiwana na ostatniej rozprawie w dniu 9.12.2021r. oświadczyła, że nadal nie ma kontaktu z synem, bo ojciec dziecka nie odbiera od niej telefonów i zablokował ją na aplikacji M.. M. K. nie odbiera też telefonów od kuratora i nie posłał syna do przedszkola. Nie zgłosi się też do udziału w ostatniej rozprawie 9.12.2021r. mimo iż był o niej powiadomiony i przesłano mu zaproszenie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zebranych w aktach sprawy, zeznań powołanych wyżej świadków oraz wyjaśnień stron w zakresie w jakim dał im wiarę.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Artykuł 92 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż dziecko do pełnoletniości pozostaje pod władzą rodzicielską, która to władza z mocy art. 93 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przysługuje obojgu rodzicom. Każdy z rodziców jest uprawniony i zobowiązany do wykonywania władzy rodzicielskiej, jeżeli nie została mu ona odebrana ani ograniczona. Zgodnie z art. 95 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny. Poprzez dobro dziecka należy rozumieć zapewnienie dziecku wszystkich tych wartości, które są konieczne do jego prawidłowego rozwoju fizycznego i duchowego, normalnych warunków do prawidłowego rozwoju.

Sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej jeżeli:

- władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody lub,
- rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub,
- w sposób rażący zaniedbują swoje obowiązki względem dziecka. (art. 111 §1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu Rejonowego zachodziły przesłanki do pozbawienia władzy rodzicielskiej M. K. nad jego małoletnim synem P. K. ur. (...) z uwagi na nadużywanie przez ojca władzy rodzicielskiej oraz rażące zaniedbywanie przez ojca obowiązków względem dziecka skutkujące bardzo poważnym pokrzywdzeniem dziecka poprzez całkowite odizolowanie małoletniego od matki i dotychczasowego środowiska domowego, w tym dwójki przyrodnych braci.

Sąd Rejonowy nie ma tu żadnych wątpliwości, iż zabranie dziecka bez zgody matki i wywiezienie małoletniego z Polski do B. jest tak poważnym nadużyciem władzy rodzicielskiej, iż jest wystarczającą przesłanką do pozbawienia M. K. tej władzy.

M. K. działania te przeprowadził świadomie i celowo, wiedząc że dziecko ma mieszkać u matki. Nie było to określone w zawartej przez strony ugodzie z dnia 29.07.2020r. w sprawie syg. akt III Nsm 184 / 20 przed sądem w Grodzisku Mazowieckim, ale jednoznacznie i jasno wynikało to z treści tej ugody, gdzie określone były tylko okresy, kiedy ojciec może się spotykać z synem poza miejscem zamieszkania dziecka, a po zakończonych kontaktach ma syna odwozić do jego miejsca zamieszkania u matki. Tak więc, zdaniem Sądu, M. K. doskonale wiedział, że to M. M. (1) ma przyznaną stałą opiekę nad dzieckiem, zaś jemu przysługuje tylko prawo do kontaktów z synem, a pomimo to zabrał syna na stałe pod swoją opiekę do B. w lutym 2021r. bez zgody matki.

Zdaniem Sądu jest to rażąco naruszenie prawa i bardzo poważne nadużycie władzy rodzicielskiej przez ojca skutkujące konsekwencjami określonymi w art. 111 §1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

M. M. (1) w dniu 20 lutego 2021r. powiadomiła Komisarjat Policji w B. o uprowadzeniu dziecka. M. K. zabrał syna 16 lutego 2021r. i już go matce nie oddał, wyjechał z nim do B., mimo iż dziecko nie miało żadnych dokumentów, przez co uniemożliwił też odnalezienie i odebranie małoletniego przez Policję, która poszukiwała ich w Polsce, w poprzednim miejscu pobytu w O.. Działanie to należy uznać za świadome i perfidne, zaś argumenty ojca, iż działa w imieniu dobra dziecka za niewiarygodne, a wręcz żenujące. Nawet jeśli dziecko miało jakieś zastrzeżenia, co do postępowania E. M. jako ojczyma, to kwestię te należało wyjaśnić z matką dziecka i jej mężem, nie zaś uprowadzać dziecko za granicę i zrywać jego więź z matką. M. K. doskonale wiedział, że działa bezprawnie, bo gdyby tak nie było, to nie składał by wniosku o ustalenie u niego miejsca pobytu dziecka. Wniosek taki złożył zaraz po uprowadzeniu syna, chcąc w ten sposób niejako zalegalizować dokonany przez siebie bezprawny zabór dziecka. M. K. nie zastosował się też do postanowienia zabezpieczającego z 3.08.2021r., w którym zostało już stanowczo ustalone miejsce pobytu małoletniego P. K. u matki, mimo iż był poinformowany przez sąd o konsekwencjach takiego postępowania. M. K. był nawet tak arogancki, że gdy przebywał z synem w Polsce w lipcu 2021r. nie powiadomił matki małoletniego o tym i nie umożliwił jej kontaktu z synem. Nadal też celowo i świadomie uniemożliwia matce kontakt z synem od prawie 10 miesięcy oraz celowo ukrywa przed nią dziecko.

Takie działania M. K. należy więc ocenić, zdaniem Sądu, jako odwetowe, podyktowane chęcią zemsty na M. M. (1) i nie mające nic wspólnego z ochroną dobra dziecka. Uniemożliwianie drugiemu rodzicowi kontaktów z dzieckiem jest bardzo poważnym, a wręcz rażącym zaniedbaniem obowiązków rodzicielskich, co stanowi kolejną podstawę do pozbawienia M. K. władzy rodzicielskiej nad synem. M. K. był osobą karaną, która poważnie naruszała porządek prawny, odbywał 7 lat kary pozbawienie wolności, co świadczy o wadze naruszeń. M. M. (1) zarzucała mu nadużywanie alkoholu, gdzie nie było możliwe zweryfikowanie tego zarzutu, bowiem M. K. nie stawiał się na dwa wyznaczone w tym celu terminy badań w Polsce u psychologa i lekarza psychiatry. Nie wiadomo także komu ojciec powierza opiekę nad dzieckiem które celowo ukrywa w B., nie posłał dziecka do przedszkola i uniemożliwił jego normalną edukację w Polsce. Są to wszystkie działania na szkodę dziecka w związku z czym Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie nie miał wątpliwości, iż należało ojca pozbawić władzy rodzicielskiej nad synem.

W związku z tym wniosek M. K. o ustalenie u niego miejsca zamieszkania dziecka został oddalony, zaś wnioskodawca obciążony został kosztami zastępstwa procesowego (240 złotych) i kosztami postępowania 232.95 zł. na które złożyły się : koszty biegłych związane z przygotowaniem do wydania opinii (biegła lekarz psychiatra B. J. kwota 101,24, biegła psycholog D. K. kwota 82,31) oraz koszty dojazdu świadka H. M. kwota 49,40 zł.

Dla jasności ustalone zostało w pkt 3 postanowienia, że miejsce pobytu małoletniego P. K. jest w każdorazowym miejscu zamieszkania matki M. M. (1).

Zdaniem Sądu nie zachodziły przesłanki do ograniczenia władzy rodzicielskiej matki M. M. (1) nad małoletnim synem P. K.. Kurator prowadzący nadzór nie miał bowiem do matki żadnych zastrzeżeń.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

(...)